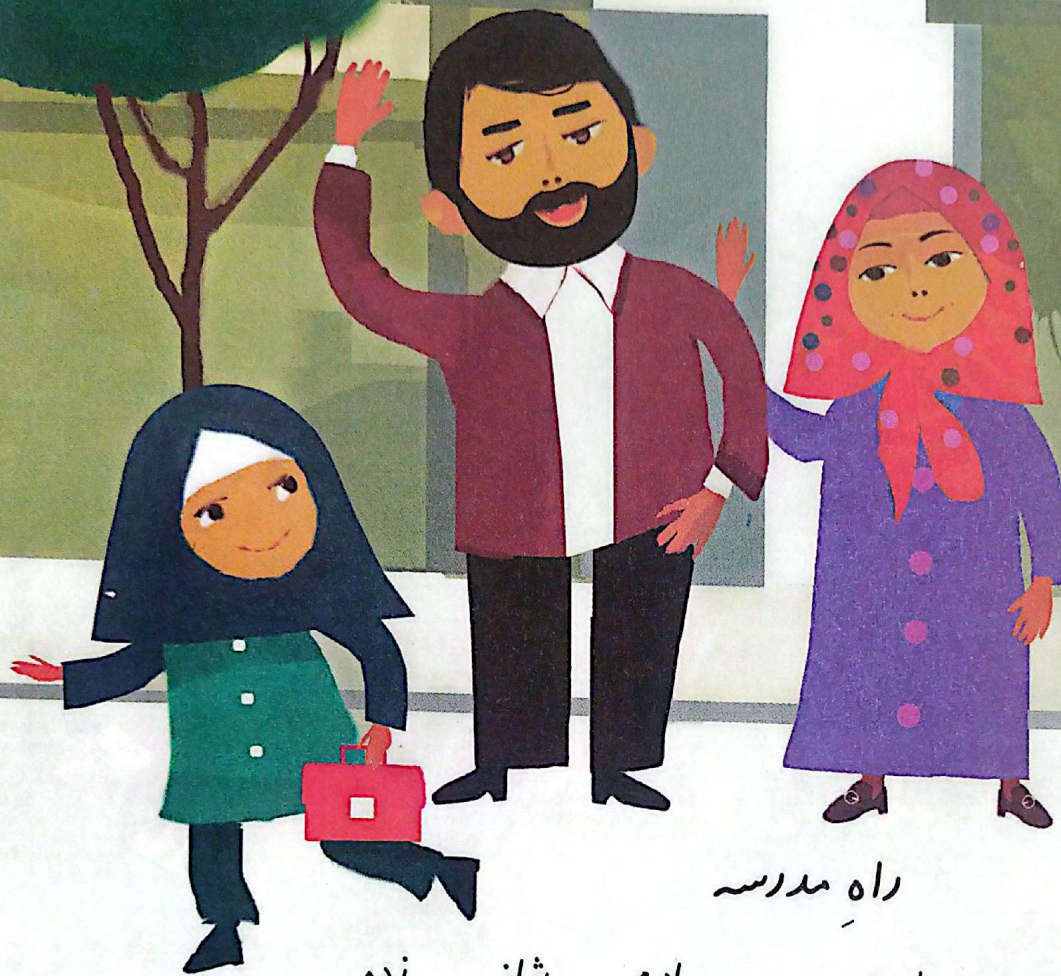




راه مدرسه

مادرم	شانه	زده	باز هم موی مرا
نقش	پروانه	زده	روی پیراهن من
کیف	زیبای	مرا	مادرم داده به من
همه چیز و همه جا			هست امروز قشنگ
می سپارد به خدا			پدرم باز مرا
دستِ پُر مهرش را			می کشد بر سرِ من
خنده مہمان شده است			روی لبهای همه
به دبستان شده است			موقعِ رفتنِ من
افسانه شعبان نژاد			